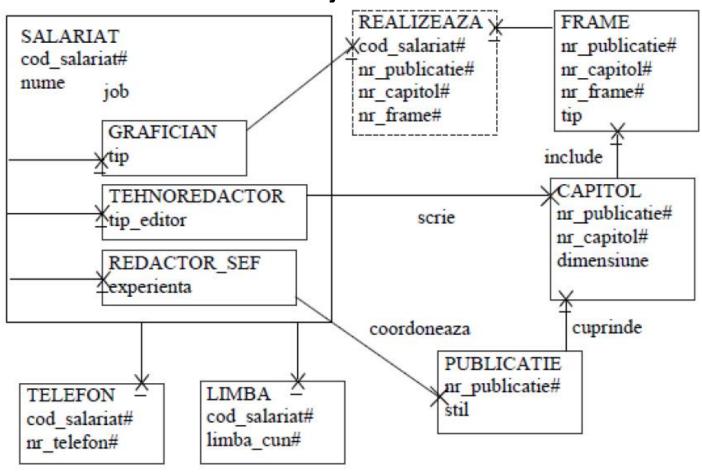
BAZE DE DATE CURS 8

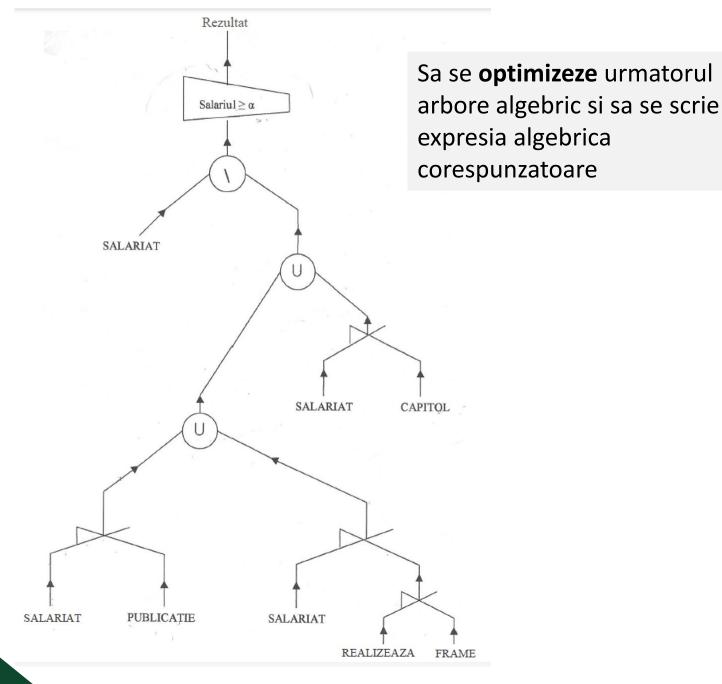
Exercitii Arbori

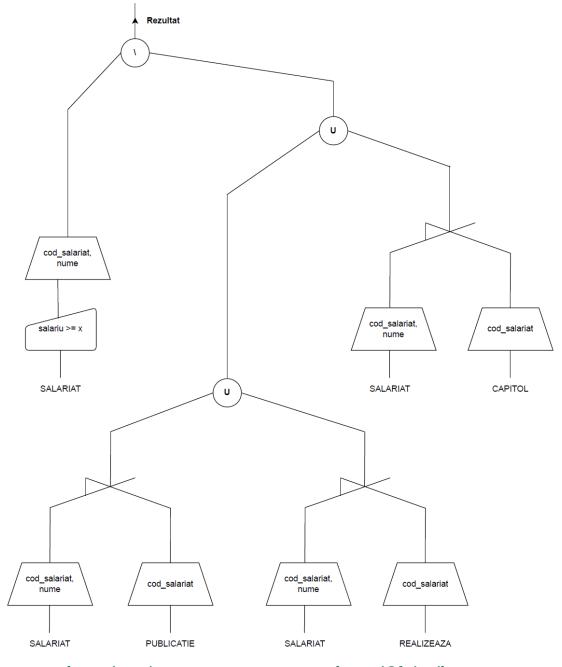
Rezolvarile exercitiilor din cadrul acestui curs se afla si pe site in documentul numit "Exercitii_Arbori"

Exercitiul 1

Sa se afiseze informatii despre salariatii care nu contribuie la machetarea niciunei publicatii, dar au salariul mai mare decat o valoare data – cerere in limbaj natural

Expresia algebrica:

```
R1 = PROJECT(REALIZEAZA, cod_salariat)
```

R2 = PROJECT(SALARIAT, cod_salariat, nume)

R3 = SEMIJOIN(R1, R2, cod_salariat)

R4 = PROJECT(PUBLICATIE, cod_salariat)

R5 = SEMIJOIN(R4, R2, cod_salariat)

R6 = UNION(R3, R5)

R7 = PROJECT(CAPITOL, cod_salariat)

R8 = SEMIJOIN(R7, R2, cod_salariat)

R9 = UNION(R8, R6)

R10 = SELECT(SALARIAT, salariu >= x)

R11 = PROJECT(R10, cod_salariat, nume)

R12 = MINUS(R11, R9)

Rezultat = PROJECT(R12, cod_salariat, nume)

Exercitiul 2

Codurile si numerele de telefon ale investitorilor, impreuna cu valoarea investitiei si durata de executie a lucrarilor pentru care valoarea investitiei este intre doua limite **I1** si **I2**, iar tipul contractantului este 'investitie'.

Scrieti cererea SQL, urmata de expresia algebrica si arborele algebric.

Codurile si numerele de telefon ale investitorilor, impreuna cu valoarea investitiei si durata de executie a lucrarilor pentru care valoarea investitiei este intre doua limite **I1** si **I2**, iar tipul contractantului este 'investitie'.

Cerere SQL?

Codurile si numerele de telefon ale investitorilor, impreuna cu valoarea investitiei si durata de executie a lucrarilor pentru care valoarea investitiei este intre doua limite **I1** si **I2**, iar tipul contractantului este 'investitie'.

SELECT cod_contractant, telefon, val_investitie, durata

FROM contractant co JOIN contract ct ON(co.cod_contractant = ct.cod_contractant)

WHERE val_investitie > l1 AND val_investitie < l2 AND
tip_contractant = 'investitie';</pre>

SELECT cod_contractant, telefon, val_investitie, durata

FROM contractant co JOIN contract ct ON(co.cod_contractant = ct.cod_contractant)

WHERE val_investitie > l1 AND val_investitie < l2 AND

tip_contractant = 'investitie';

Expresia algebrica - neoptima:

R1 = PROJECT(CONTRACT, cod_contractant, val_investitie, durata)

R2 = SELECT(R1, val_investitie > 11)

R3 = SELECT(R2, val_investitie < 12)

R4 = PROJECT(CONTRACTANT, cod_contractant, telefon, tip_contractant)

R5 = SELECT(R4, tip_contractant = 'investitie')

R6 = PROJECT(R5, cod_contractant, telefon)

Rezultat = JOIN(R6, R3, cod_contractant)

Expresia algebrica:

R1 = PROJECT(CONTRACT, cod_contractant, val_investitie, durata)

R2 = SELECT(R1, val_investitie > 11)

R3 = SELECT(R2, val_investitie < 12)

R4 = PROJECT(CONTRACTANT, cod_contractant, telefon, tip_contractant)

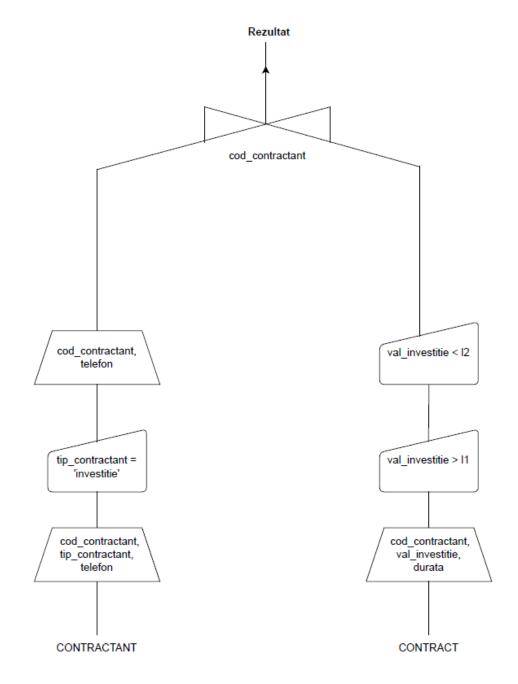
R5 = SELECT(R4, tip_contractant = 'investitie')

R6 = PROJECT(R5, cod_contractant, telefon)

Rezultat = JOIN(R6, R3, cod_contractant)

Join-ul din relatia **Rezultat** returneaza toate coloanele pe care le au relatiile primite ca argument.

Arborele algebric - neoptimizat:

Expresia algebrica - neoptimizata:

R1 = PROJECT(CONTRACT, cod_contractant, val_investitie, durata)

R2 = SELECT(R1, val_investitie > 11)

R3 = SELECT(R2, val_investitie < 12)

R4 = PROJECT(CONTRACTANT, cod_contractant, telefon, tip_contractant)

R5 = SELECT(R4, tip_contractant = 'investitie')

R6 = PROJECT(R5, cod_contractant, telefon)

Rezultat = JOIN(R6, R3, cod_contractant)

Expresia algebrica - optimizata:

R1 = SELECT(CONTRACT, val_investitie > 11 AND val_investitie < 12)

R2 = PROJECT(R1, cod_contractant, val_investitie, durata)

R3 = SELECT(CONTRACTANT, tip_contractant = 'investitie')

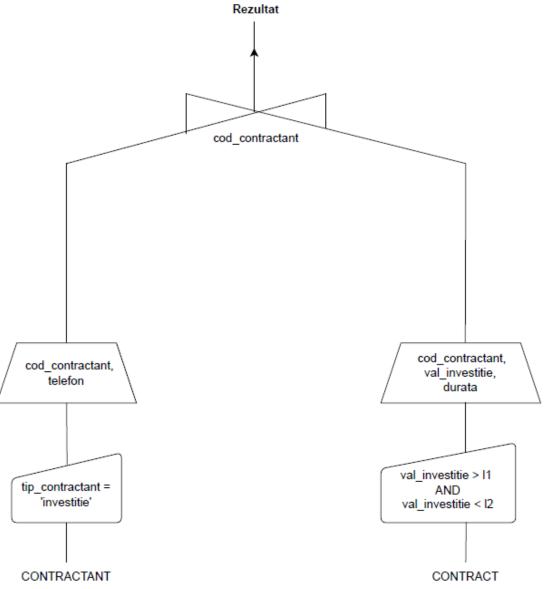
R4 = PROJECT(R3, cod_contractant, telefon)

Rezultat = JOIN(R4, R2, cod_contractant) -> rezultat optimizat

Explicatiile detaliate si pasii optimizarii se afla in documentul **Exercitii_Arbori** de pe site.

In acelasi mod se procedeaza si in cadrul proiectului final.

Arborele algebric - optimizat:

Avantajele modelului relaţional:

- > fundamentare matematică riguroasă;
- independenţă fizică a datelor;
- posibilitatea filtrărilor;
- existenţa unor structuri de date simple;
- realizarea unei redundanţe minime;
- > suplețe în comunicarea cu utilizatorul neinformatician;

Limite ale modelului relaţional:

- rămâne totuşi redundanţă;
- ocupă spaţiu;
- apar fenomene de inconsistenţă;
- nu există mecanisme pentru tratarea optimă a cererilor recursive;
- nu lucrează cu obiecte complexe;
- nu există mijloace perfecţionate pentru exprimarea constrângerilor de integritate;
- nu realizează gestiunea totala a datelor distribuite;
- nu realizează gestiunea cunoştinţelor;

- ➤ În anul 1985, E.F. Codd a publicat un set de **12 reguli** în raport cu care un sistem de gestiune a bazelor de date poate fi apreciat ca relaţional
 - Niciun sistem de gestiune a bazelor de date nu respectă absolut toate regulile definite de Codd, dar acest lucru nu împiedică etichetarea acestor sisteme drept relaţionale
- Nu trebuie apreciat un SGBD ca fiind relaţional sau nu, ci măsura în care acesta este relaţional, deci numărul regulilor lui Codd pe care le respectă

- Regula 1 regula reprezentării informaţiei. Într-o bază de date relaţională, informaţia este reprezentată la nivel logic sub forma unor tabele ce poartă numele de relaţii.
- Regula 2 regula accesului garantat la date. Fiecare valoare dintr-o bază de date relaţională trebuie să poată fi accesată în mod logic printr-o combinaţie formată din numele relaţiei, valoarea cheii primare şi numele atributului.
- Regula 3 regula reprezentării informaţiei necunoscute. Un sistem relaţional trebuie să permită utilizatorului definirea unui tip de date numit "null" pentru reprezentarea unei informaţii necunoscute la momentul respectiv.

- Regula 4 regula dicţionarelor de date. Asupra descrierii bazelor de date (informaţii relative la relaţii, vizualizări, indecşi etc.) trebuie să se poată aplica aceleaşi operaţii ca şi asupra datelor din baza de date.
- Regula 5 regula limbajului de interogare. Trebuie să existe cel puţin un limbaj pentru prelucrarea bazei de date.
- Regula 6 regula de actualizare a vizualizării. Un SGBD trebuie să poată determina dacă o vizualizare poate fi actualizată şi să stocheze rezultatul interogării într-un dicţionar de tipul unui catalog de sistem.
- Regula 7 regula limbajului de nivel înalt. Regulile de prelucrare asupra unei relaţii luată ca întreg sunt valabile atât pentru operaţiile de regăsire a datelor, cât şi asupra operaţiilor de inserare, actualizare şi ştergere a datelor.

- Regula 8 regula independenței fizice a datelor: Programele de aplicație și activitățile utilizatorilor nu depind de modul de depunere a datelor sau de modul de acces la date.
- Regula 9 regula independenţei logice a datelor.
 Programele de aplicaţie trebuie să fie transparente la modificările de orice tip efectuate asupra datelor.
- Regula 10 regula independenţei datelor privind integritatea acestora. Regulile de integritate trebuie să fie definite într-un sublimbaj relaţional, nu în programul de aplicaţie.

- Regula 11 regula independenţei datelor din punct de vedere al distribuirii. Distribuirea datelor pe mai multe calculatoare dintr-o reţea de comunicaţii de date nu trebuie să afecteze programele de aplicaţie.
- Regula 12 regula versiunii procedurale a unui SGBD. Orice componentă procedurală a unui SGBD trebuie să respecte aceleași restricții de integritate ca și componenta relațională.

Deoarece regulile lui Codd sunt prea severe pentru a fi respectate de un SGBD operaţional, s-au formulat criterii minimale de definire a unui sistem de gestiune relational:

- Un SGBD este minimal relaţional dacă:
 - toate datele din cadrul bazei sunt reprezentate prin valori în tabele;
 - nu există pointeri observabili de către utilizator;
 - sistemul suportă operatorii relaţionali de proiecţie, selecţie şi
 compunere naturală, fără limitări impuse din considerente interne;
- Un SGBD este complet relaţional dacă este minimal relaţional şi satisface în plus condiţiile:
 - sistemul suportă **restricțiile de integritate de bază** (unicitatea cheii primare, constrângerile referențiale, integritatea entității);
 - sistemul suportă toate operaţiile de bază ale algebrei relaţionale;

NORMALIZAREA RELAȚIILOR

- În procesul modelării unei baze de date relaţionale, o etapă importantă o reprezintă normalizarea relaţiilor conceptuale, adică obţinerea de relaţii "moleculare" fără a pierde nimic din informaţie, pentru a elimina:
 - redundanţa;
 - anomaliile reactualizării informaţiilor;

NORMALIZAREA RELAȚIILOR

- > Tehnica normalizării permite:
 - obţinerea unei scheme conceptuale rafinate printr-un proces de ameliorare progresivă a unei scheme conceptuale iniţiale a bazei de date relaţionale;
- După fiecare etapă de ameliorare, relaţiile bazei de date ating un anumit grad de perfecţiune, deci se află într-o anumită formă normală
 - Trecerea unei relaţii dintr-o formă normală în alta, presupune eliminarea unui anumit tip de dependenţă nedorită, care este transformată în dependenţă admisibilă, adică dependenţă care nu provoacă anomalii;

NORMALIZAREA RELAŢIILOR

Procesul de ameliorare a schemei conceptuale trebuie:

- să garanteze conservarea datelor, adică în schema conceptuală finală trebuie să figureze toate datele din cadrul schemei iniţiale;
- să garanteze conservarea dependenţelor dintre date, adică în schema finală fiecare dependenţă trebuie să aibă determinantul şi determinatul în schema aceleiaşi relaţii;
- să reprezinte o descompunere minimală a relaţiilor iniţiale, adică niciuna dintre relaţiile care compun schema finală nu trebuie să fie conţinută într-o altă relaţie din această schema;

NORMALIZAREA RELAŢIILOR

Există două metode pentru a modela baze de date relaţionale fără anomalii sau pierderi de informaţie:

- Schema descompunerii pleacă de la o schemă relaţională universală ce conţine toate atributele BD.
 - Schema se descompune prin proiecţii succesive în subrelaţii;
 - Descompunerea se opreşte când continuarea ei ar duce la pierderi de informaţie;
 - Algoritmii de descompunere se bazează, în general, pe descrierea formală a dependenței dintre atribute;

NORMALIZAREA RELAŢIILOR

- > Schema sintezei pleacă de la o mulţime de atribute independente.
 - Utilizând proprietăți de semantică şi legături între atribute se pot compune noi relaţii, astfel încât, acestea să nu sufere de anumite anomalii;
 - Algoritmii se bazează, în general, pe teoria grafurilor pentru a reprezenta legăturile dintre atribute;

- O relaţie universală este o relaţie ce grupează toate atributele care modelează sistemul real cercetat
- Fie *E*, mulţimea dependenţelor considerate de proiectantul bazei de date pentru o schemă relaţională sau pentru o relaţie universală.
 - Plecând de la o mulţime de proprietăţi formale ale dependenţelor, proprietăţi considerate drept reguli de deducţie (axiome), poate fi obţinută mulţimea maximală de dependenţe asociate lui E. Această mulţime defineşte închiderea lui E.

- Fie E mulţimea dependenţelor unei relaţii şi $p_1, p_2, ..., p_r, r \ge 1$, proprietăţi formale ale acestor dependenţe.
 - Dacă există o mulţime E', astfel încât orice dependenţă a mulţimii E este derivabilă din E'prin aplicarea proprietăţilor $p_1, p_2, ..., p_r$, atunci mulţimea E'defineşte acoperirea lui E pentru proprietăţile $p_1, p_2, ..., p_r$.
- E'este o acoperire minimală pentru E, dacă nu există nici o submulţime proprie, nevidă a lui E'care să fie o acoperire pentru E. Evident, E şi E'au închideri identice, deci dispun de acelaşi potenţial informaţional!

- Fie $R(A_1, A_2, ..., A_n)$ o schemă relațională și fie X, Y submulțimi de atribute ale lui R.
 - X determină funcţional Y sau Y depinde funcţional (FD) de X, dacă pentru orice relaţie r (valoare curentă a lui R) nu există două tupluri care să aibă aceleaşi valori pentru atributele lui X şi să aibă valori diferite pentru cel puţin un atribut din Y.
 Cu alte cuvinte, o valoare a lui X, determină unic o valoare a lui Y.

- Notaţie: $X \rightarrow Y$; X este numit **determinant**, iar Y este numit **determinat** (sau dependent).
 - Dependenţa funcţională $X \to Y$ este **trivială** dacă $Y \subseteq X$.

În momentul proiectării și modelării unei baze de date relaționale pot să apară anomalii. Procesul de optimizare a relațiilor conceptuale poartă numele de normalizare. Pentru a depista eventualele redundanțe se utilizează dependențele funcționale.

Fie R (A1, A2, ..., An) o schema relationala.

De exemplu:

EMPLOYEES(employee_id, first_name, salary, job_id, job_title)

emp_id	first_name	salary	job_id	job_title
100	KING	24000	IT_PROG	PROGRAMATOR
101	JOHN	9500	MGR	MANAGER
102	HUNOLD	17000	IT_PROG	PROGRAMATOR

emp_id	first_name	salary	job_id	job_title
100	KING	24000	IT_PROG	PROGRAMATOR
101	JOHN	9500	MGR	MANAGER
102	HUNOLD	17000	IT_PROG	PROGRAMATOR

Tipuri de anomalii:

- 1) Redundanța stocarea repetată a unor valori (în exemplul anterior IT PROG și PROGRAMATOR)
- 2) Anomalii de actualizare modificarea valorii redundante de la 1) poate duce la modificarea valorii doar pentru unele înregistrări și nu pentru toate
- **3)** Anomalii de inserare nu se poate insera un job (job_id, job_title) decât dacă se inserează în baza de date și un angajat asociat
- **4) Anomalii de ștergere** dacă se sterge un angajat se pierd automat și datele despre job

emp_id	first_name	salary	job_id	job_title
100	KING	24000	IT_PROG	PROGRAMATOR
101	JOHN	9500	MGR	MANAGER
102	HUNOLD	17000	IT_PROG	PROGRAMATOR

Apar aceste anomalii deoarece în relația **EMPLOYEES** sunt atribute care aparțin unor mulțimi diferite X si Y și deci unor relații diferite.

X -> Y - X determină funcțional pe Y sau Y depinde funcțional de X dacă pentru orice relație nu există două tupluri care să aibă aceleași valori pentru atributele lui X și să aibă valori diferite pentru cel puțin un atribut din Y. Cu alte cuvinte, o valoare a lui X, determină unic o valoare a lui Y (definiția de pe slide-ul 28)

De exemplu:

100 KING 24000 IT_PROG PROGRAMATOR
101 JOHN 9500 MGR MANAGER

emp_id	first_name	salary	job_id	job_title
100	KING	24000	IT_PROG	PROGRAMATOR
101	JOHN	9500	MGR	MANAGER
102	HUNOLD	17000	IT_PROG	PROGRAMATOR

De exemplu:

100 KING 24000 IT_PROG PROGRAMATOR 101 JOHN 9500 MGR MANAGER

IT_PROG determină funcțional PROGRAMATOR

Deci o valoare a lui X determină unic o valoare a lui Y. Astfel, se obțin următoarele submulțimi de atribute ale relației EMPLOYEES:

{job_id} -> {job_title} - job_id determina functional pe job_title

emp_id	first_name	salary	job_id	job_title
100	KING	24000	IT_PROG	PROGRAMATOR
101	JOHN	9500	MGR	MANAGER
102	HUNOLD	17000	IT_PROG	PROGRAMATOR

Se observa urmatoarele submultimi de atribute:

Din submulțimile X' și Y' de atribute, se obțin următoarele scheme relaționale:

```
EMPLOYEES(employee_id, first_name, salary, job_id)
JOBS(job_id, job_title)
```

emp_id	first_name	salary	job_id	job_title
100	KING	24000	IT_PROG	PROGRAMATOR
101	JOHN	9500	MGR	MANAGER
102	HUNOLD	17000	IT_PROG	PROGRAMATOR

Se observă că informația din relația **EMPLOYEES** trebuie de fapt stocată în două relații, astfel:

EMPLOYEES

emp_id	first_name	salary	Job_id
100	KING	24000	IT_PROG
101	JOHN	9500	MGR
102	HUNOLD	17000	IT_PROG

JOBS

job_id	Job_title	
IT_PROG	PROGRAMATOR	
MGR	MANAGER	

Acest procedeu se numeste descompunerea relațiilor.

Descompunerile se realizează pe baza formelor normale pe care le vom studia în cursul următor, iar definirea formelor normale se bazează pe noțiunea de *dependență funcțională*.

EMPLOYEES

emp_id	first_name	salary
100	KING	24000
101	JOHN	9500
102	HUNOLD	17000

JOBS

job_id	Job_title	
IT_PROG	PROGRAMATOR	
MGR	MANAGER	

In exemplul anterior exista urmatoarele dependente functionale:

employee_id -> first_name, salary (se citeste: employee_id determina
functional first_name si salary sau first_name si salary depind functional
de employee_id)

job_id -> job_title

Pornind de la aceste dependente putem afirma ca:

- Daca doi angajati ar avea acelasi employee_id inseamna ca este acelasi angajat
- Daca doi angajati au acelasi job_id atunci rezulta ca au implicit si acelasi job_title

- Comparând toate submulţimile de atribute ale unei relaţii şi determinând legăturile dintre ele, se pot obţine toate dependenţele funcţionale pe care o relaţie le satisface.
 - Această abordare nu este eficientă, consumând mult timp;
- Există posibilitatea ca, ştiind anumite dependențe funcționale şi utilizând reguli de deducție, să fie obținute toate dependențele funcționale.

Fie X, Y, Z, W mulţimi de atribute ale unei scheme relaţionale R şi fie următoarele axiome:

- Ax1 reflexivitate. $X \to X$. Mai general, dacă $Y \subseteq X$, atunci $X \to Y$.
- Ax2 creşterea determinantului (augmentare). Pot fi considerate următoarele formulări echivalente pentru această axiomă.
 - Dacă $X \to Y$ şi $X \subseteq Z$, atunci $Z \to Y$. (\subseteq -> fiecare element din X este si element in Z; X este inclus in Z)
 - Dacă $X \to Y$ și $W \subseteq Z$, atunci $X \cup Z \to Y \cup W$.
 - Dacă $X \to Y$ atunci $X \cup Z \to Y \cup Z$.
 - Dacă $X \rightarrow Y$ atunci $X \cup Z \rightarrow Y$.

In urma reuniunii se obtin dependente functionale valide

• Ax3 – tranzitivitate. Dacă $X \to Y$ şi $Y \to Z$, atunci $X \to Z$.

- ➤ O mulţime de axiome este **completă** dacă şi numai dacă plecând de la o mulţime de dependenţe *E* se pot obţine toate dependenţele închiderii lui *E*, utilizând axiomele mulţimii.
- O mulţime de axiome este închisă dacă şi numai dacă plecând de la o mulţime de dependenţe E, nu poate fi dedusă cu ajutorul axiomelor o dependenţă care nu aparţine închiderii lui E.
- ➤ Ullman a demonstrat că axiomele Ax1 Ax3, numite axiomele lui Amstrong, reprezintă o mulţime închisă şi completă de axiome.

- Nu toate dependenţele funcţionale sunt folositoare pentru modelarea relaţională.
- ightharpoonup O dependenţă funcţională $X \to Y$ se numeşte dependenţă funcţională totală (FT), dacă şi numai dacă nu există nicio submulţime proprie $X' \subset X$, astfel încât $X' \to Y$.
 - Dacă există o submulţime proprie X'⊂X, astfel încât X'→ Y, atunci dependenţa funcţională X → Y este parţială. În axioma Ax2, dependenţa Z → Y este o dependenţă funcţională parţială;

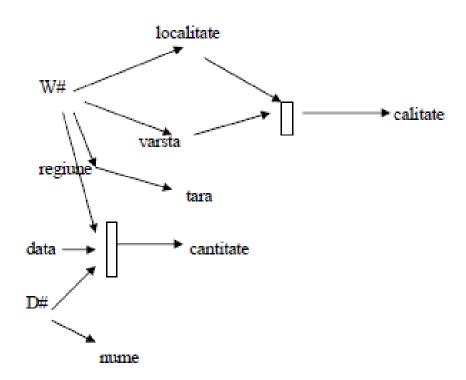
- ➤ În cazul dependenței funcționale totale, axiomele lui Amstrong se reduc la o axiomă unică și anume pseudo-tranzitivitatea:
 - dacă $X \rightarrow Y$ și $W \cup Y \rightarrow Z$, atunci $W \cup X \rightarrow Z$
- Această axiomă este o regulă de deducţie completă pentru total dependenţe:
 - pseudo-tranzitivitatea implică tranzitivitatea (daca $W = \emptyset$);
 - reflexivitatea nu poate fi utilizată pentru a obţine dependenţe totale;

- ▶ Dacă F este o mulţime de dependenţe funcţionale totale, atunci închiderea pseudo-tranzitivă F⁺ a acestei mulţimi este reuniunea mulţimilor dependenţelor funcţionale totale care pot fi obţinute din F folosind axioma de pseudo-tranzitivitate. Multimea tuturor dependentelor functionale care se pot deduce din F se numeste inchiderea multimii de dependente F, notata cu F⁺
- Două mulţimi de dependenţe funcţionale totale sunt echivalente dacă au închideri pseudo-tranzitive identice

- Dependenţele funcţionale între atributele bazei pot fi reprezentate grafic
 - Fie $A = \{A_1, A_2, ..., A_n\}$ o mulţime de atribute şi fie o mulţime de dependenţe funcţionale $\{X_i \rightarrow A_i\}$, unde X_i este o submulţime a lui A.
- Graful dependenţelor funcţionale este un graf direcţionat bipartit, definit astfel:
 - 1. pentru fiecare atribut A_j există un singur **nod** având eticheta A_j ;
 - 2. pentru fiecare dependență funcțională de forma $A_i \rightarrow A_j$, există un **arc** de la A_i la A_j ;
 - 3. pentru fiecare dependenţă funcţională de forma $X_i o A_j$, unde mulţimea X_i este definită de $X_i = \{Ai_1, ..., Ai_p\}$ cu p > 1, există un **nod auxiliar** etichetat prin X_i şi **o mulţime de arce** plecând de la $Ai_1, ..., Ai_p$ pentru a obţine pe X_i şi **printr-un arc adiţional** de la X_i la A_j . Nodurile X_i se reprezintă prin dreptunghiuri.

Exemple:

1. Graful dependențelor funcționale pentru schema relațională **CONSUMATOR_DE_VIN**(W#, localitate, varsta, calitate, regiune, tara, D#, nume, data, cantitate).

2. Graful dependențelor funcționale pentru schema relațională **OBIECTIV_INVESTITIE**. Dependentele sunt deduse din regulile impuse de beneficiar.

